

إِنَّهُمَا لِيُعَذَّبَانِ، وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنَ الْبَوْلِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ

از ابن عباس رضی الله عنهما روایت است که فرمود: پیامبر صلی الله علیه وسلم از کنار دو قبر عبور نمودند، پس فرمودند: «إِنَّهُمَا لِيُعَذَّبَانِ، وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنَ الْبَوْلِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ» یعنی: «این دو عذاب داده می‌شوند، و در چیز بزرگی عذاب نمی‌بینند، یکی از آن دو خود را از ادرار نگه نمی‌داشت، و دیگری سخن‌چینی می‌کرد». سپس شاخه تازه درخت خرمايي را برداشت و آن را دو نصف کرد و هر نیمه را در یکی از قبرها فرو برد. گفتند: یا رسول الله، چرا چنین کردی؟ فرمود: «لَعَلَّهُ يُخَفَّفُ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَبْتَئَسَا» یعنی: «چه بسا تا وقتی که خشک نشده‌اند [عذاب] بر آنها سبک شود».

[صحيح] [متفق عليه]

پیامبر صلی الله علیه وسلم از کنار دو قبر عبور نمودند، و فرمودند: صاحبان این دو قبر عذاب می‌بینند، اما برای چیزی عذاب نمی‌بینند که در نزد شما کار بزرگی باشد، هرچند نزد الله چیز بزرگی است؛ یکی از آن دو هنگام قضای حاجت به حفظ بدن و لباس خود از ادرار توجه نمی‌کرد، و دیگری میان مردم سخن‌چینی می‌کرد، و به قصد آسیب زدن و ایجاد اختلاف بین مردم سخن دیگران را به هم می‌رساند.

<https://sunnah.global/hadeeth/prs/show/3010>

